

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Urtos/2/2024                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7023200411                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.01.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Patrik Príbelský         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:7023200411.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného Y. V., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2024 v Bratislave, o sťažnosti prokurátorky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/21/2023, z 13. decembra 2023, takto

### rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/21/2023, z 13. decembra 2023.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam, § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, § 18 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii v znení neskorších predpisov, žiadosť odsúdeného Y. V., nar. X. L. XXXX v M. N., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 4Ntc/21/2023, z 13. decembra 2023 rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona podmienечne prepustil odsúdeného Y. V., nar. X. L. XXXX v M. N., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu krajským súdom v konaní, sp. zn. 8Ntc/26/2020. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona na nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Proti tomuto uzneseniu podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí (č. l. 31 rub strany spisu), ktorú následne písomne odôvodnila (č. l. 41-42 spisu). V odôvodnení svojej sťažnosti v podstate poukázala na závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, z 31. októbra 2023 a zdôraznila, že v závere hodnotenia bolo vyslovené, že sa neodporúča podmienечné prepustenie odsúdeného. Prokurátorka tiež zhodnotila trestnú minulosť odsúdeného Y. V. a dodala, že predmetné skutky, ktorých sa menovaný dopustil v Rakúsku v októbri

2018, spáchal fakticky v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/9/2011, z 24. júla 2014, právoplatný 2. septembra 2014, pre § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol podmienne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5Pp 107/16, zo 17. januára 2017 s uložením skúšobnej doby vo výmere 4 roky, t. j. do 17. januára 2021, pričom podotkla, že išlo obdobnú trestnú činnosť.

Vo svojom odôvodnení sťažnosti prokurátorka ďalej poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Ntc/9/2023, z 19. septembra 2023 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Urtost/8/2023, zo 6. decembra 2023, ktorým bolo vyslovené, že žiadosti odsúdeného o preradenie z ÚVTOS so stredným stupňom strázenia do ÚVTOS s minimálnym stupňom strázenia sa nevyhovuje. Keďže uvedeným rozhodnutím bolo vyslovené, že odsúdený nespĺňa podmienky na preradenie do ÚVTOS s nižším stupňom strázenia, potom podmienky pre jeho podmienne prepustenie plne absentujú. Vyjadrenia odsúdeného, že chce žiť slobodný a plnohodnotný život v Berlíne so svojou priateľkou a dcérou a že je iným človekom a jeho trestná činnosť ho mrzí, nie sú dostatočným dôvodom k jeho podmienenému prepusteniu.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátorka považuje rozhodnutie krajského súdu za nezákonné a za nezodpovedajúce skutočnostiam, ktoré boli zistené a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jej sťažnosti a zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu.

Sťažnosť prokurátorky bola zaslaná odsúdenému Y. V. na vyjadrenie, ktorý sa k podanej sťažnosti, do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nevyjadril (č. l. 42 spisu).

Sťažnosť bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie 12. januára 2024.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti Krajskej prokuratúry Košice podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 549/2011 Z. z.“) prvá veta pred bodkočiarkou, na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt alebo posledný trvalý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody.

Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

b) a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podmienne prepustenie je trestnoprávnym inštitútom, ktorý sa realizuje na základe návrhu oprávnenej osoby (§ 415 ods. 1 Trestného poriadku) pri splnení formálnych podmienok (zákonom ustanovená doba

povinnosti vykonať určitú časť trestu odňatia slobody) a materiálnych podmienok (správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a pozitívna prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti) ustanovených Trestným zákonom.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku, jej splnenie nebolo sporným, keďže odsúdený vykonal viac ako dve tretiny uloženého nepodmienečného trestu [(§ 66 ods. 1 písm. b)], teda nárok na podmienčné prepustenie z výkonu trestu u neho nastal 22. júna 2023.

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku, súd musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktorých vykonanie poskytne súdu komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože tieto okolnosti vedú ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať po tom, ako opustí ústav na výkon trestu odňatia slobody. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok, týkajúcich sa možnosti podmienčného prepustenia odsúdeného na slobodu, je preto pre súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného. Predpoklady splnenia tejto podmienky, a to správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a pozitívna prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti, bližšie konkretizuje aj § 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 64 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, ktoré upravujú v týchto súvislostiach hodnotenie ústavu, ktoré si všeobecný súd vyžiada k návrhu na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Všeobecný súd, ktorý o takomto návrhu rozhoduje, nemá vo vzťahu k zisteniu splnenia tejto materiálnej podmienky, ktorá súvisí so správaním odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a prognózy vedenia riadneho života, v podstate iné rozhodujúce dôkazy ako tie, ktoré mu predloží ústav, ktorý má možnosť poznať jeho každodenný život, fungovanie odsúdeného a možnosť jeho budúcej resocializácie a práve z nich potom pri svojom rozhodnutí vychádza.

V konkrétnej veci odsúdeného Y. V. to vo svojich dôsledkoch znamená, že Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca vo svojom hodnotení z 31. októbra 2023, i keď nepochybne vyzdvihol aj pozitívne črty správania odsúdeného v ústave, uviedol v neprospech odsúdeného, že: „v aktuálnej etape výkonu trestu odňatia slobody čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie, neodporúča sa jeho podmienčné prepustenie“ (č. l. 10 rub strany spisu).

Y. V. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný (odpis registra trestov, č. l. 28-29 spisu) a v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 2555 dní na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc/26/2020, z 5. mája 2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Urto/5/2022, z 27. júla 2022, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní a výkone rozsudku Landesgericht für Strafsachen Graz, sp. zn. GZ: 30 HV 50/18f, z 8. januára 2019, v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberlandsgericht Graz, sp. zn. 9 Bs 199/19m, z 3. júla 2019, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania 3 trestných činov právne kvalifikovaných v bode A/ ako trestný čin ťažkej krádeže podľa § 127, § 128 č. 5, 129 ods. 1 č. 1 rakúskeho Trestného zákona, v bode B./ ako zločin lúpeže čiastočne v pokuse podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, čiastočne § 15 rakúskeho Trestného zákona a v bode C/ ako trestný čin pokusu nátlaku podľa § 15, § 105 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona a pre jeho výkon bol zaradený do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. (rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu, z 10. júna 2020, č. 1209757504/181025600 má odsúdený Y. V.Ó. časovo neobmedzený zákaz pobytu v Rakúsku).

Predmetné trestné činy, ktoré odsúdený spáchal v Rakúsku v októbri 2018, teda v tom čase v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/9/2011, z 24. júla 2014, právoplatný 2. septembra 2014, pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol podmienčne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Košice II, sp.

zn. 5Pp/107/16, zo 17. januára 2017 s uložením skúšobnej doby vo výmere 4 roky, t. j. do 17. januára 2021, pričom išlo o obdobnú trestnú činnosť.

Nemožno opomenúť ani tú okolnosť, že už v nedávnej minulosti sa dožadoval preradenia do ústavu s nižším stupňom strázenia, pričom žiadosť mu bola práve s poukazom na nesplnenie materiálnej podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Ntc/9/2023, z 19. septembra 2023 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Urtost/8/2023, zo 6. decembra 2023 zamietnutá (č. l. 22-27 spisu). S uvedenými skutočnosťami sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal, poukázal len na kladnú časť správy Ústavu a skonštatoval, že odsúdenému dal šancu zapojiť sa do riadneho života.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nemal za preukázané splnenie druhej, a to materiálnej podmienky, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na vyššie uvedených záveroch súdu nemení nič ani fakt, že odsúdený sa vyjadril, že sa zapojí do riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, čomu najvyšší súd na základe podkladov v spise neuveril, nakoľko tieto možnosti odsúdený už mal aj v predchádzajúcich obdobiach svojho života a i napriek týmto skutočnostiam sa dopúšťal závažnej trestnej činnosti a je teda nepochybné, že osoba odsúdeného nedáva dostatočné záruky k tomu, že by v prípade jeho podmieneného prepustenia tento mal viesť riadny život.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a návrh odsúdeného Y.X. V. podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.